

- ARTIC. II. DE SIMPLICITATE ET SPIRITUALITATE ANIMAE NOSTRAE 294
 Determinatio status quaestionis, conceptuumque *simplicis* ac *spiritus*, nec non distributio spirituum in tres classes.
 Physica animae simplicitas, ejusque spiritualitas demonstratur 296
 Difficultates contra argumentum ex motu desumptum expenduntur.
 Doctrina de simplicitate et spiritualitate animae ulterius confirmatur.
 Difficultates contra simplicitatem animae.
 Difficultates contra spiritualitatem animae.
- ARTIC. III. DE ABSOLUTA REPUGNANTIA COGITATIONIS IN MATERIA 310
 Status quaestionis et Lokii dubitatio exhibetur.
 Ostenditur, materiam cogitare esse quid absolute repugnans 311
 Ratiocinatio Storchenavii contrarium suadentis exponitur, fitque generalis animadversio in illius doctrinam circa inertiam et naturam elementorum materiae. Lokii argumenta solvuntur; atque obiter instituitur quaestio circa aliquam essentialem et perpetuam animae cogitationem.
- ARTIC. IV. DE ANIMAE NOSTRAE INCORRUPTIBILITATE ET IMMORTALITATE 320
 Conceptus incorruptibilitatis et immortalitatis, istiusque triplex discrimen statuitur, atque talis discriminis agnoscendi et necessario prae oculis habendi ratio redditur.
 Adstruitur, animam nostram esse incorruptibilem, et a nulla vi creata existentia spoliari posse, idque ab oppositionibus vindicatur 322
 Expenditur insufficientia quarundam probationum immortalitatis animae nostrae, atque in ejus naturalem vivendi aptitudinem inquiritur.
 Praecipuae rationes pro vindicanda naturali animae nostrae immortalitate adferuntur; atque quaestio vel dubium de valore harum naturalium rationum rejicitur 325
 Solvuntur difficultates, atque de perpetua duratione etiam illarum animarum quae forent semper infelices indirecte disseritur, divinaque justitia in talium poenarum exactione ab impiorum calumniis vindicatur.
- CAPUT. II DE ESSENTIA, NATURA, ORIGINE ANIMAE, EJUSQUE UNIONE CUM CORPORE, ET DE MODO EXPLICANDI MUTUAM DEPENDENTIAM ANIMAE ET CORPORIS 338

- ARTIC. I. DE ESSENTIA ET NATURA ANIMAE NOSTRAE ib.
 Distinctio essentiae physicae a metaphysica, opinionesque Doctorum indicantur.
 In vi operationes suas peragendi, non excludendo ab ipsa aliquam actualem et permanentem cogitationem, metaphysica animae essentia statuitur, et satisfit difficultatibus.
- ARTIC. II. DE ORIGINE ANIMAE NOSTRAE 341
 Ostenditur, animam humanam neque per emanationem a divina natura, neque per generationem a parentibus ortum habere, simulque quaedam difficultates enucleantur.
 Animas humanas immediate a Deo creari statuitur, innuiturque tempus quo id fieri existimandum sit, atque rationes longam animarum praexistentiam suadentes refelluntur.
 Brevis animadversio in metempsychosim.
- ARTIC. III. DE UNIONE ANIMAE CUM CORPORE 347
 Asseritur, animam humanam non *moraliter* sed *physice* esse corpori conjunctam, et cum eo constituere unum substantiale compositum, sive unam humanam naturam, ex duplici substantia coalescentem: fitque brevis animadversio in eos, qui *animam* a *spiritu*, sive principium in nobis sentiens et vivificans a principio intelligente *realiter* separant.
 Deducuntur quaedam necessariae sequelae ex praecedenti doctrina, et satisfit difficultatibus.
 Exponitur quaestio circa sedem animae, verior sententia innuitur et ab oppositionibus vindicatur.
- ARTIC. IV. DE MUTUA DEPENDENTIA ANIMAE ET CORPORIS 354
 Determinato statu quaestionis, exponuntur praecipua philosophorum systemata, additis animadversionibus; et quid sit probabilius hac de re sentiendum innuitur.
- CAPUT. III. DE FACULTATIBUS ANIMAE NOSTRAE 360
 Generalis ratio distinguendi facultates animae exhibetur.
- ARTIC. I. DE DISCRIMINE INTER FACULTATEM COGNOSCENDI ET VOLENDI ib.
 Adstruitur harum duarum facultatum generale discrimen.
 Probat, iudicium *formaliter* et *elicitive* spectatum, non ad voluntatem sed ad intellectum pertinere 361
 Solvuntur difficultates, et explicatur quo sensu animus cognoscens dicatur *passive* se habere.

- ARTIC. II. DE RATIONE 365
 Determinantur quaestiones tractandae, et in methodum philosophandi quorundam Germaniae philosophorum, Schelling, Hegel, Ahrens, etc. breves quaedam animadversiones exhibentur. Additur quoddam monitum de non confundenda horum auctorum et systematum pantheistica doctrina, cum verissima quadam gravissimorum Doctorum sententia.
 Praemissis de idearum origine notionibus, et facta animadversione circa ideologicum cl. Rosmini systema, asseritur, admittendam esse in mente nostra rationali vim efformandi sibi aliquas notiones universales aliter quam per abstractionem. 375
 Respondetur difficultatibus, et obiter exponitur quaestio de origine vocis articulatae, sive vocabulorum, quibus ideas solemus manifestare. Contra Rousseau, Voltaire, Bayle aliosque impios vindicatur triplex illa satis nota humanarum cognitionum distinctio, in eas, quae sunt *juxta, supra et contra* rationem, asseriturque illas quae forent *supra* rationem, non esse hoc ipso eidem *contrarias*. 382
 Solvuntur difficultates contra primam propositionis partem.
 Item contra alteram propositionis partem, fitque in fine animadversio in necessitatem studii Metaphysicae, atque breviter disseritur de possibilitate factorum supernaturalium sive miraculorum.
 ARTIC. III. DE FACULTATE SENTIENDI 392
 Innuitur distinctio inter sensationes, et sensum sui internum ac sensum moralem, determinaturque status quaestionis circa primitivam et experimentalem cognitionem existentiae corporum.
 Galluppii hac de re sententia profertur, et rationes contrarium suadentes exhibentur, fitque animadversio in alios modos hujus quaestionis solvendae.
 ARTIC. IV. DA FACULTATIBUS IMAGINANDI, ATTENDENDI, REFLECTENDI, IDEAS RETINENDI ET ABSTRAHENDI 395
 Brevis analysis harum facultatum traditur, atque Sensistarum errores refelluntur. Extraordinaria quoque imaginationis sive phantasiae phaenomena indicantur, fitque digressio ad Mesmerismi sive Magnetismi animalis doctrinam breviter refellendam.

- ARTIC. V. DE PERCEPTIONUM ASSOCIATIONE ET RECOGNITIONE; DE MEMORIA ET REMINISCENTIA 402
 Associationis et recognitionis analysis, illiusque lex exhibetur.
 Ostenditur, memoriam non esse facultatem elementarem, sed veluti effectum quarundam aliarum facultatum, redditurque ratio ejus partitionis, et aliquorum phaenomenorum.
 Innuitur aliquid de statu somni, somniorumque nonnullis phaenomenis explicandis.
 ARTIC. VI. DE NATURA VOLUNTATIS ET LIBERTATIS HUMANAЕ, ALIISQUE CUM HIS CONNEXIS 410
 Incitamentum tendentiae in bonum, boni et mali, appetitionis et aversionis, spontanei et coacti notionis determinantur.
 Traditur definitio voluntatis, et ab oppositionibus vindicatur.
 De diversis voluntatis statibus et actibus; de libertatis definitione, multiplici acceptione, deque requisitis ad actum libertatis necessariis.
 ARTIC. VII. DE EXISTENTIA LIBERTATIS HUMANAЕ VOLUNTATIS. 416
 Errores contrarii enarrantur; *fati* multiplex acceptio explicatur.
 Adstruitur, hominem compotem rationis gaudere libertate indifferentiae, seu potentia electiva immuni ab omni necessitate antecedente propria dicta. 417
 Pluribus difficultatibus satisfit.

PRINCIPIA COSMOLOGIAE.

- PROOEMIUM. Indicantur quaestiones tractandae 427
 ARTIC. I. DE CREATIONE MATERIAE SEU MUNDI ASPECTABILIS. ib.
 Quaestionis statu exposito asseritur materiam non esse ens vi naturae suae necessario existens, fuisseque a Deo productam ex nihilo sui et subjecti, sive creatam. 428
 Motum vimque motricem non esse materiae essentialem evincitur, et ab exceptione vindicatur.
 Solvuntur difficultates contra utramque assertionem.
 ARTIC. II. DE MUNDI DURATIONE. 436
 Innuntur errores circa durationem mundi, et status duplex quaestionis proponitur.
 Statuitur, mundum non esse ab aeternocreatu in ita ut initium durationis *a parte ante* non habuerit. 437
 Oppositiones contrariae dissolvuntur.

- Distinctione adhibita inter durationem generis humani et aliarum rerum, ostenditur quid sit rationabiliter de determinato relate ad utrumque tempore durationis existimandum.
- ARTIC. III. DE POSSIBILITATE MUNDI AETERNI 443
 Praemittuntur duae praeviae animadversiones ad intelligendam quaestionem necessariae.
 Evincitur intrinseca repugnantia mundi vel cuiuslibet entis creati ab aeterno, id est, simpliciter absque initio 444
 Praeter difficultates probationibus adnexas, aliae quaedam expenduntur.
- ARTIC. IV. UTRUM MUNDUS ALIQUID SUPPONAT, IN QUO FUIT CONDITUS. 454
 Fundamentum et analysis conceptus spatii, istius definitio ac partitio in physicum sive relativum, et ideale sive absolutum exhibetur.
 Asseritur, spatium absolutum non esse aliquid objective reale, et assertio ab appositionibus vindicatur.
 Evincitur possibilitas spatii vacui, satisque, fit cuidam difficultati.
 Analytice exhibetur conceptus et definitio loci, simulque determinatur quaestio circa possibilitatem replicationis.
- ARTIC. V. DE FINE QUEM DEUS INTENDIT IN CREATIONE MUNDI, EJUSQUE PERFECTIONE.
 Status quaestionis, distinctio finis *operantis* a fine *operis*, aliaeque huc spectantia explicantur.
 Statuitur et probatur finis actionis divinae a fine ipsius operis sive mundi distinctus.
 Mundum hunc non esse omnium possibilium optimum ostenditur, rationesque contrariae refelluntur.
 Innuitur, non recte facere eos qui asserunt Deum in creatione mundi constituisse *sibi* pro fine manifestationem suorum attributorum, fitque via ad quasdam difficultates refellendas.

CAPILLA ALFONSINA
U. A. N. L.

Esta publicación deberá ser devuelta
antes de la última fecha abajo indi-
cada.

B103
D5
v.1
1856

46149

AUTOR

DMOWSKI, Josepho E.

TITULO

